

Τελική Β' Τετράμηνου

Μουσική και τεχνολογία

Είδη μουσικής:

- Electro
- Dubstep
- Trap
- Deep House (House)
- Hip/ Hop (rap)
- Jazz
- Disco
- Reggae
- Λαϊκά
- Ρεμπέτικα
- Rock
- Heavy Metal

A'2

ELECTRO

Η μουσική electro είναι είδος ηλεκτρονικής μουσικής με χαρακτηριστικό ήχο τα Drums. Χρησιμοποιούνται στην electro συγκεκριμένα εφέ (λόγια και πολλά ηλεκτρονικά μουσικά όργανα). Αποτελεί εξέλιξη της funk και εισάγεται στον κόσμο της μουσικής στα 80's.

Θυμίζει Disco και influx με ηλεκτρονικούς ήχους και λόγια. Ξεκίνησε από την Γερμανία στις αρχές του 80' .

Γνωστοί καλλιτέχνες: Krewella, Nicky Romero, Zedd, Vicetone κ.α.

DUBSTEP

Η μουσική Dubstep εμφανίζεται από τα τέλη του 20ου αιώνα στο Ηνωμένο Βασίλειο. Προέρχεται από την 2-Step και προστέθηκαν σ' αυτήν μπάσα και leads. Είναι ένα καινούργιο είδος εμπνευσμένο από την electro dance. Συνθέτεται με την βοήθεια των synthesizer και των Drums. Τα BPM(Beats Per Minute) κυμαίνονται γύρω στα 138-142 BPM τυπικά.

Σύγχρονοι καλλιτέχνες: Skrillex, Zomboy, Modestep, K.Drew και πολλοί freestylers

TRAP

Η Trap βασίζεται στην χρήση του 808 Roland Drum Machine, είναι παρόμοια με τη Rap χωρίς τα κύρια φωνητικά. Ο ρυθμός της κυμαίνεται ευρέως από 135-175 bpm κάτι που είναι ασυνήθιστο για την ηλεκτρονική μουσική (EDM).

DEEP HOUSE

Η house είναι ένα είδος μουσικής που άρχισε να εμφανίζεται στις αρχές του 1980. Εξελίχθηκε με αργά βήματα, παίρνοντας στοιχεία από την [Soul](#) και [Funk](#) μουσική των "late 70's" και φυσικά κάποια στοιχεία από την [Disco](#). Είναι ένα είδος ηλεκτρονικής μουσικής με χρήση synthesizer και Drums των οποίων η μπότα (Kick) παίζει πολύ σημαντικό ρόλο. Εμφανίζει σημαντικά επιρροές από Jazz. Σε σχέση με την house. Η deep house δεν αποτελεί κατεξοχήν χορευτική μουσική καθώς τα [tempo](#) είναι πολύ πιο αργά.

Σύγχρονοι καλλιτέχνες: Tiesto

Hip-Hop/Rap

Πρόκειται για είδος που δίνει έμφαση στους στίχους (ρίμες) και στο περιεχόμενο αυτών και η μουσική συνήθως είναι συνοδευτική και δευτερεύουσας μέριμνας. Οι στίχοι, αυτοσχέδιοι στην καθημερινή έκφραση αλλά επεξεργασμένοι στις παραγωγές, δεν τραγουδιούνται, αλλά απαγγέλλονται με ιδιαίτερο, ρυθμικό, τρόπο ενώ η μουσική δανείζεται στοιχεία από τη soul, τη τζαζ όσο και από άλλα ποικίλα μουσικά ρεύματα. Οι στίχοι, οι οποίοι έχουν μεγάλη έκταση και ποσότητα, εκφράζουν κατά κανόνα καθημερινά βιώματα και εμπειρίες, ενώ σε τραγούδια ορισμένων καλλιτεχνών αποκτούν πολιτική προέκταση κυριότατα ανατρεπτική, ρηξικέλευθη όσο και καυστική αφού πηγή της μουσικής αυτής είναι τα γκέτο των περιθωριοποιημένων μαύρων των Ηνωμένων Πολιτειών ενώ δεν απουσιάζει επίσης η λυρική και η ποιητική πνοή από ορισμένους καλλιτέχνες και συγκροτήματα.

JAZZ

Αν και υπάρχει μεγάλη δυσκολία να οριστεί η Τζαζ στο σύνολό της, ένας ορισμός που διευκρινίζει εν μέρει το περιεχόμενό της είναι ότι πρόκειται για μία μουσική στην οποία ο μουσικός εκτελεί μελωδικές παραλλαγές πάνω σε μία δεδομένη αρμονική βάση και αυτό σε διάλογο με τον ρυθμικό παλμό.

Βέβαια, από το δεύτερο μισό του 20ου αιώνα και μετά, όταν η αβάν γκαρντ της τζαζ απέρριψε το προκαθορισμένο αρμονικό πρότυπο, ο ορισμός αυτός δεν θεωρείται επαρκής για όλα τα είδη της Τζαζ.

DISCO

Τα πάντα για τη [Disco](#) μουσική ξεκίνησαν το 1969 στο club “ Stonewall ” της Νέας Υόρκης, το μοναδικό gay club εκείνης

της εποχής που κατάφερνε να διατηρεί τη φυσιογνωμία του αυτή λόγω καλών σχέσεων του ιδιοκτήτη και των τοπικών αστυνομικών αρχών.

Έπρεπε να έρθουν τα 80 s για να αναβιώσει, έστω και ως feeling περισσότερο, η [Disco](#) μουσική κυρίως μέσω των [Pet Shop Boys](#) , άλλης μία gay μπάντας δηλαδή. Οι [Pet Shop Boys](#) μάλιστα κυκλοφόρησαν και δύο album με remixes που τα ονόμασαν “ [Disco](#) ” και “ [Disco 2](#)” ενώ πολλά από τα κομμάτια τους είχαν έμμεσες ή άμεσες αναφορές τόσο στους Village People όσο και στους Boney M . Αλλά και ο Freddie Mercury των [Queen](#) στη solo τουλάχιστον καριέρα του πόνταρε εξ’ ολοκλήρου τόσο ως ήχο όσο όμως και ως lifestyle στη [Disco](#) .

POP

Πρόκειται ίσως για ένα από τα πιο δημοφιλή είδη μουσικής και μάλιστα όχι τυχαία. Αυτός ήταν ο πρωταρχικός στόχος όλων εκείνων που έγραφαν αυτό το είδος: να αγαπηθεί από το κοινό. Το λέει άλλωστε και το όνομά της: ο όρος “ποπ” είναι συντόμευση της λέξης “popular” που σημαίνει δημοφιλής.

Τα πρώτα δείγματα αυτού του είδους άρχισαν να εμφανίζονται τη δεκαετία του 1950, στην Αμερική και το Ηνωμένο Βασίλειο, με σαφείς επιρροές από τη ροκ εντ ρολ μουσική που τότε μεσουρανούσε.

Γενικά η ποπ μουσική δανείζεται στοιχεία από άλλα είδη, όπως η jazz μουσική, η country, αλλά και η καθαρά χορευτική (dance).

Βασικά χαρακτηριστικά:

1. τα τραγούδια της ποπ έχουν μικρή έως μεσαία διάρκεια.
2. ακολουθούν τη δομή κουπλέ – ρεφρέν.
3. έχουν μελωδική μουσική.

4. τα κύρια μουσικά όργανα που χρησιμοποιούνται είναι η ηλεκτρική κιθάρα, το μπάσο και η ντραμς.

5. στόχος αυτής της μουσικής είναι να είναι ευχάριστη στο αυτί του ακροατή και όχι να εκτιμηθεί για την υψηλή καλλιτεχνική της αξία. Οι μουσικοί της ποπ θέλουν να δημιουργήσουν μία ελαφριά μουσική, που να αγαπηθεί από τις μάζες και να έχει εμπορική αξία.

Κάποιες κατηγορίες της ποπ είναι:

- Σόουλ ποπ
- Ποπ R&B
- Ποπ ροκ
- Χορευτική Ποπ
- Λάτιν ποπ
-

REGGAE

Η ρέγκε (reggae) είναι σύγχρονο μουσικό είδος που αναπτύχθηκε με επίκεντρο τη Τζαμάικα στα τέλη της δεκαετίας του 1960. Οι ρίζες της ανιχνεύονται στο παροδοσιακό είδος που ονομάζεται μέντο (mento) και χρονολογείται στα τέλη του 19ου αιώνα, καθώς και στο είδος τού σκα (ska). Το μέντο χαρακτηρίζεται ως μία κατά βάση λαϊκή και εορταστική μουσική, συνδεδεμένη με το χορό, που αναπτύχθηκε αρχικά στο περιβάλλον των αγροτικών πληθυσμών της Τζαμάικα. Η μουσική σκα, επίσης ρυθμική και χορευτική, αναπτύχθηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1950, με χαρακτηριστικό ρυθμό 4/4. Ένας εκπρόσωπος της ρέγκε, ο δημοφιλής τραγουδιστής Τζίμι Κλίφ (Jimmy Cliff), κατάφερε να αποκτήσει διεθνή φήμη ως πρωταγωνιστής της ταινίας *The Harder They Come* (1972), που συνέβαλε σημαντικά στη διάδοση του νέου μουσικού είδους. Ο Μπομπ Μάρλεϊ θεωρείται η αιχμή του δόρατος της ρέγκε μουσικής, ωστόσο κατά τη δεκαετία του 1970 αρκετοί μουσικοί συνεισέφεραν επίσης στην εξέλιξη του είδους, με αποτέλεσμα την εμφάνιση αρκετών παραλλαγών του. Τα μουσικά όργανα που

χρησιμοποιούνται σε αυτό το είδος μουσικής είναι κυρίως η ακουστική κιθάρα, το ακουστικό μπάσο και τα ντραμς που θυμίζουν στοιχεία από την μουσική RnB.

ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Λαϊκό τραγούδι (λαϊκό/παραδοσιακό τραγούδι) ονομάζεται εκείνο το τραγούδι των Ελλήνων, δωσμένο σε ελληνική γλώσσα, που είναι εναρμονισμένο στο ύφος της ελληνικής αστικής λαϊκής μουσικής, τόσο από την αρχαιότητα, όσο και μεταγενέστερα, μετά το τέλος της δεκαετίας του 1950, όταν μια νέα γενιά μουσικών αναπτύχθηκε από το ρεμπέτικο τραγούδι, στη λαϊκή μουσική της εποχής. Στη σημερινή εποχή το λαϊκό τραγούδι εξελίχθηκε από το δημοτικό με όλες του τις λαϊκές παραδόσεις και το ρεμπέτικο, και ενισχύθηκε με καινοτομίες όπως η χρήση των ενισχυτών ή κι άλλων οργάνων (τύμπανο και των τεσσάρων οργάνων σε συγχορδία μπουζούκι, ηλεκτρική κιθάρα και αργότερα αρμόνιο). Ένα μουσικό ρεύμα μεσογειακής καταγωγής (ή επιρροής) επηρέασε σημαντικά το λαϊκό τραγούδι, με έντονη χορευτική μουσική, των οποίων κύριοι εκτελεστές ήταν ο Στέλιος Καζαντζίδης, ο Μανώλης Χιώτης (συνθέτης), ο Τόλης Βοσκόπουλος, ο Σπύρος Ζαγοραίος, η Βούλα Πάλλα κ.ά. Στο Λαϊκό του 80 η επίδραση της δυτικής ποπ μουσικής, είναι πλέον εμφανέστατη καθώς και ο ρυθμός σημειώνεται γρηγορότερος. Ως «λαϊκό-ποπ» θεωρείται το είδος του τραγουδιού που ερμηνεύουν σύγχρονοι καλλιτέχνες όπως η Νατάσα Θεοδωρίδου, ο Αντώνης Ρέμος, ο Γιώργος Μαζωνάκης, ο Γιάννης Πλούταρχος και άλλοι.

ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ

Ρεμπέτικο τραγούδι ονομάζεται το ελληνικό αστικό λαϊκό τραγούδι που εμφανίστηκε στα τέλη του 19ου αιώνα και απέκτησε τη γνώριμη μορφή του, περίπου μέχρι την τρίτη δεκαετία του 20ού αιώνα. Εξελίχθηκε κυρίως στα λιμάνια ελληνικών πόλεων όπου ζούσε η εργατική τάξη (τον Πειραιά,

τη Θεσσαλονίκη, τον Βόλο) και στη συνέχεια πέρασε και σε άλλα αστικά κέντρα. Την ίδια περίπου εποχή αναπτύχθηκε στα Ταμπάχανα Πάτρας μια διαφορετική μορφή αστικού λαϊκού τραγουδιού. Τα βασικά όργανα του ρεμπέτικου τραγουδιού της κλασικής περιόδου είναι το μπουζούκι και η κιθάρα. Το μπουζούκι είναι το σολιστικό όργανο και παίζει την μελωδία, ενώ η κιθάρα αναλαμβάνει το ρυθμικό μέρος -με παίξιμο «μπασοκίθαρο» όπως λέγεται ο χαρακτηριστικός τρόπος παιξίματος της λαϊκής κιθάρας. Συχνά υπάρχουν δύο μπουζούκια που παίζουν διφωνίες (πρίμο-σεγόντο) ή και ψηλά-χαμηλά. Καμιά φορά συμμετέχει και ο μπαγλαμάς σαν σολιστικό συμπλήρωμα του μπουζουκιού, αν και τις περισσότερες φορές παίζει ρυθμό.

Rock

Χαρακτηρίζεται συνήθως από έντονο ρυθμό και από ευδιάκριτη, χαρακτηριστική μελωδία φωνητικών η οποία συνοδεύεται συνήθως από ηλεκτρικές κιθάρες, ηλεκτρικό μπάσο και ντραμς. Πολλές φορές χρησιμοποιούνται και πληκτροφόρα όργανα, όπως πιάνο ή συνθεσάιζερ. Εμφανίστηκε στις αρχές της δεκαετίας του 1950 στην Αμερική και είχε ως βάση την τεχντροπία του Rhythm and Blues και το ρυθμό του rock and roll. Η μουσική ροκ επηρεάστηκε και επηρεάζεται ακόμη και σήμερα από τα άλλα είδη μουσικής που είναι δημοφιλή ανά περίοδο.

HEAVY METAL

Το Χέβι Μέταλ είναι μουσικό είδος και κατατάσσεται ως παρακλάδι της Ροκ μουσικής. Αναπτύχθηκε στα τέλη της δεκαετίας του '60 - αρχές '70 και ρίζες του εφορμούν από την Μπλουζ και το ψυχεδελικό ροκ.

Το Heavy metal έγινε ευρέως γνωστό την δεκαετία του '80, οπότε αναπτύχθηκαν πολλά από τα γνωστά υποείδη του. Εναλλαγές πιο ακραίες περιορίστηκαν τότε στην Underground μου-

σική σκηνή, άλλες πάλι όπως το Glam Metal και το Thrash Metal γνώρισαν μεγάλη εμπορική επιτυχία. Αργότερα και έως τις μέρες μας, αρκετά υποείδη διεύρυναν τα μουσικά όρια του είδους.

Η εξέλιξη της μουσικής

Η πρώτη επαφή του ανθρώπου με τη μουσική ήρθε σχεδόν την ίδια στιγμή που ανακαλύφθηκε και ο λόγος ενώ η εξέλιξη της είναι ίσως το πιο σαφές δείγμα της ταυτόχρονης εξέλιξης του ανθρώπινου πολιτισμού, του τρόπου ζωής και της καθημερινότητας των γενεών.

Η μουσική στην ουσία είναι η πρώτη απόπειρα επικοινωνίας. Για την ακρίβεια γεννήθηκε μαζί με τον άνθρωπο, ο οποίος από την αρχή μπόρεσε να ξεχωρίσει τους αρμονικούς και μη ήχους της φύσης. Αυτό θα τον βοηθούσε και στην εξέλιξη του, αλλά και στις δυσκολίες της καθημερινότητας. Μπορούμε να πούμε ότι η εξέλιξη του ανθρώπου οφείλεται στην φύση και στο αυτί του

Η ανάγκη επικοινωνίας τον έκανε να ασχοληθεί ακόμα πιο πολύ σε αυτό το θέμα και με το καιρό άρχισε να ψάχνεται ακόμα περισσότερο. Άρχισε να αναπαράγει αυτούς τους ήχους και να τους συνθέτει. Αυτές οι συνθέσεις χρησιμοποιήθηκαν για δυο λόγους: για την επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων και για την έκφραση συναισθημάτων όπως ο φόβος και η αγάπη. Στην Αρχαιότητα η μουσική αποτελούσε μια πολύ σοβαρή βάση για τη μόρφωση και επίσης αποτελούσε τρόπο λατρείας των θεών της εκάστου φυλής. Η Ινδική κλασική μουσική είναι η παλαιότερη αν όχι μια από τις παλαιότερες μουσικές που δημιουργήθηκαν. Η Κινέζικη (αυλική μουσική της Κίνας) – έχει ιστορία τριών χιλιάδων χρόνων. Ήταν οι πρώτοι που έφεραν στα σαλόνια την μουσική επιστήμη, δημιουργώντας συστήματα μουσικής γραφής.

Πάμε και στα δικά μας. Οι Αρχαίοι Έλληνες ήταν οι μόνοι που δεν δημιούργησαν μυστικιστική μουσική για χάρη των Θεών τους. Αντίθετα έδωσαν στην μουσική Θεϊκή προέλευση (ναι, αυτά τα θεϊκά rave party που γίνονταν για τον Διόνυσο). Στην ουσία, ο όρος «μουσική» για τους Έλληνες ήταν από πάντα συνυφασμένος με τη διασκέδαση. Γιατί άραγε; Από την αναγέννηση μέχρι και την Ρομαντική εποχή έχουμε την κλασική μουσική, που κατά την ταπεινή μου γνώμη είναι η τελειοποίησή της. Ποιός μπορεί να ξεχάσει μουσικές που άλλαξαν το ρου της ιστορίας. Μας έκαναν να κλάψουμε, να σκεφτούμε, να αναγεννηθούμε και να θαυμάσουμε το μεγαλείο της μουσικής και το τι μπορεί να κάνει για εμάς. Το φυσικό αποτέλεσμα ήταν η μουσική, από εκεί και πέρα, να μην τελειοποιηθεί ποτέ ξανά, όχι και να μην εξελιχθεί. Εξέλιξη καταρχήν στον τρόπο με τον οποίο συνεχίσαμε να σκεφτόμαστε. Ο άνθρωπος άρχισε να σκέφτεται την μουσική διαφορετικά. Σαν μέσο αλλαγής, σαν έκφραση ιδεών και σαν αντίδραση σε κάτι που πρέπει να αλλάξει. Αυτό πίστευε, ότι δηλαδή η μουσική μπορεί να αλλάξει τον κόσμο προς το καλύτερο. Να τον αφυπνίσει από την κατρακύλα που έχει ξεκινήσει. Στη σύγχρονη εποχή διατηρούμε αυτό το σκεπτικό. Αυτός είναι και ο τελικός σκοπός της μουσικής. Να μας προειδοποιήσει και τελικά να μας αλλάξει σε κάτι καλύτερο.

Ο λόγος που σας τα αναφέρω όλα αυτά είναι για να σας θυμίσω το πώς ήταν η μουσική και το τι αντιπροσώπευε. Δείτε που βρισκόμαστε σήμερα και πώς συμπεριφερόμαστε στη μουσική. Στην αρχή είπαμε ότι η μουσική θα εξελίσσεται όσο εξελίσσεται ο άνθρωπος. Άραγε εξελισσόμαστε αυτές τις εποχές που ζούμε ή μικραίνουμε όλο και περισσότερο; Το ταξίδι της μουσικής ξεκίνησε με τον άνθρωπο, τον εξέλιξε, τον έφτασε στην ανώτατη πνευματική διαύγεια και τέλος τον βοήθησε να ξεφύγει από τον ξεπεσμό του. Μήπως είναι καιρός να αναθεωρήσουμε; Η μουσική δημιουργήθηκε για να βοηθήσει τον άνθρωπο στις πιο δύσκολες και κρίσιμες στιγμές του. Μην την υποτιμάτε και μην την καταστρέφετε.

Πως η εξέλιξη της τεχνολογίας επηρεάζει την μουσική

- Η Μουσική ως ένα από τα σημαντικότερα κομμάτια της ανθρώπινης εξέλιξης.

Περιβάλλον & Χρονικό πλαίσιο

- Η Μουσική χρονολογεί και εξελίσσει την ιστορία της ως παράλληλη με αυτή της γλώσσας και της ανθρώπινης εξέλιξης (Μουσικός Λόγος).

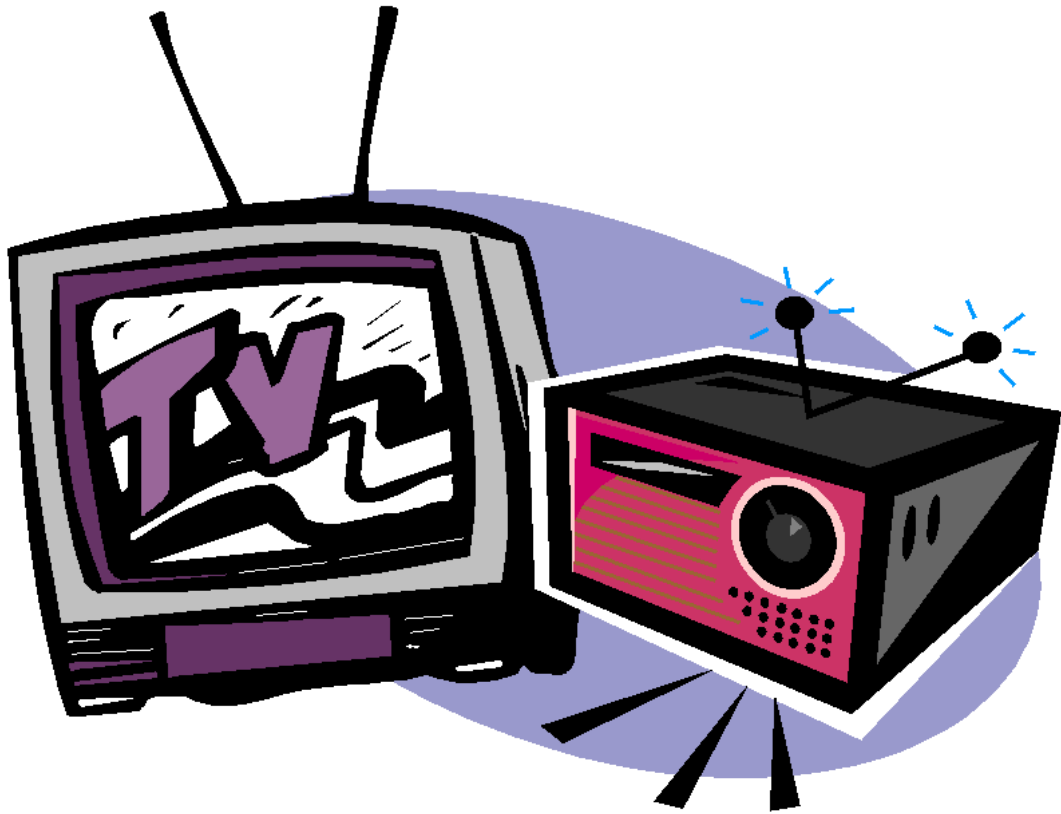
- Το πρώτο τεχνολογικό επίτευγμα που επηρέασε σημαντικά την πορεία της Μουσικής μέσα στον χρόνο είναι η ανακάλυψη της τυπογραφίας. (Gutenberg, 1455)

- Η δεύτερη μεγάλη επανάσταση στην τότε μουσική έγινε με την ανακάλυψη του Φωνογράφου. (Thomas Edison, 1877)

- Η επόμενη μεγάλη επανάσταση στο χώρο της Μουσικής ήταν αναμφίβολα το ραδιόφωνο.

- Η τηλεόραση, ως συνέχεια του ραδιοφώνου, πρόσφερε σε όλα αυτά την οπτικοποίηση.

•Τη μεγάλη ανατροπή έφεραν πολύ πρόσφατα οι υπολογιστές, δίνοντας σε μουσικούς & κοινό περισσότερες δυνατότητες.

Συμπέρασμα

Σύμφωνα με τα δεδομένα που αναφέρθηκαν στο περιβάλλον της έρευνας και τις πληροφορίες οι οποίες μελετήθηκαν, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η εξέλιξη της τεχνολογίας έχει επηρεάσει κατά πολύ την εξέλιξη της Μουσικής.

Ιστορία[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Η μουσική χρονολογεί και εξελίσσει την ιστορία της ως παράλληλη μ' εκείνη της Γλώσσας, κατ' ουσίαν ως παράλληλη με την ανθρώπινη εξέλιξη. Καθώς ο έναρθρος λόγος ως ηχητικό μέσο δεν δύναται να αποδώσει το φάσμα των αποχρώσεων των κειμενικών, προσωπικών ανθρώπινων σκέψεων και συναισθημάτων ο άνθρωπος ανέπτυξε ένα νέο ηχητικό μέσο έκφρασης: τον Μουσικό Λόγο. Καθώς η Γλώσσα χρησιμοποιείται στην

έκφραση παραστάσεων και εννοιών, στην ονομασία των πραγμάτων, έτσι, και η Μουσική, αποδεικνύεται ως απαραίτητη ανάγκη της ζωής στη διερμηνεία της ανθρώπινης ύπαρξης στο σύνολο των εκφάνσεών της.

Προϊστορική εποχή[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Εικασίες για τη μουσική αυτής της εποχής βασίζονται σε ευρήματα που προέρχονται από διάφορους παλαιολιθικούς αρχαιολογικούς χώρους, όπως οστά με επιμήκεις τρύπες - αυτά έχουν θεωρηθεί ως αυλοί που παίζονται με τρόπο παρόμοιο με αυτό του Ιαπωνικού οργάνου shakuhachi. Μουσικά όργανα, όπως αυλοί με επτά τρύπες και έγχορδα όργανα έχουν βρεθεί σε αρχαιολογικούς χώρους του πολιτισμού της κοιλάδας Ίντους. Η Ινδία έχει μία από τις παλαιότερες μουσικές παραδόσεις του κόσμου - αναφορές στην ινδική κλασική μουσική (μάργκα) μπορούν να βρεθούν σε αρχαίες ιερές γραφές της Ινδουιστικής παράδοσης. Οι αρχαιότερες συλλογές προϊστορικών μουσικών οργάνων έχουν βρεθεί στην Κίνα και χρονολογούνται μεταξύ των 7000 και 6600 π.Χ.

Μουσική στην Αρχαιότητα[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Στην Αρχαία Ελλάδα[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Κατά την αρχαϊκή και κλασική εποχή, ο όρος μουσική εννοούσε τον μουσικά προκαθορισμένο στίχο, όπως εμφανιζόταν στα διάφορα ποιητικά είδη και κυρίως στη λυρική ποίηση. Με τη σημερινή σημασία του όρου, η ενότητα μουσικής και λόγου άρχισε να κλονίζεται κατά το δεύτερο μισό του 5ου αιώνα π.Χ. και σε αυτό συνέτειναν διάφοροι παράγοντες όπως η εισαγωγή καινοτομιών στη σύνθεση του μέλους, η εκτεταμένη ανάπτυξη της δεξιοτεχνικής οργανικής εκτέλεσης, οι μεταβολές στον τρόπο εκφοράς της γλώσσας και η μετέπειτα απώλεια της προσωπίας της.

Η μουσική της Αρχαίας Ελλάδας ήταν ένα μείζον κομμάτι του αρχαιοελληνικού θεάτρου - μεικτές χορωδίες τραγουδούσαν

για διασκεδαστικά, εορταστικά και πνευματικά δρώμενα. Χρησιμοποιούνταν μουσικά όργανα όπως, μεταξύ άλλων, ο αυλός, η λύρα, και ιδιαίτερα η κιθάρα. Η μουσική ήταν σημαντικό μέρος της αρχαιοελληνικής παιδείας, όπου τα αγόρια ξεκινούσαν μουσικές σπουδές από έξι χρονών. Η αρχαιοελληνική μουσική θεωρία περιελάμβανε τους τρόπους, οι οποίοι αποτέλεσαν βάση για τη δυτική θρησκευτική και κλασική μουσική, κι επίσης χρησιμοποιούνται εκτενώς στη τζαζ. Αργότερα, η αρχαιοελληνική μουσική δέχτηκε επιρροές από τη Ρωμαϊκή και Βυζαντινή αυτοκρατορία, καθώς και από τη μουσική της ανατολικής Ευρώπης.

Σε άλλους αρχαίους πολιτισμούς[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Η Ινδική κλασική μουσική είναι μια από τις παλαιότερες μουσικές παραδόσεις του κόσμου. Από τον πολιτισμό της κοιλάδας Ίντους (Indus) έχουν διασωθεί γλυπτά που αναδεικνύουν χορευτικές δραστηριότητες, καθώς και μουσικά όργανα όπως το φλάουτο με επτά τρύπες. Διαφόρων ειδών έγχορδα όργανα και τύμπανα έχουν βρεθεί σε ανασκαφές που έχουν γίνει στα Harappa και Mohenjo Daro από τον Μόρτιμερ Ουίλερ. Το ιερό κείμενο Rigveda περιέχει στοιχεία που βρίσκονται στη σημερινή Ινδική μουσική, με μουσική σημειογραφία που υποδηλώνει το μέτρο και τον τρόπο της ψαλμωδίας. Η Ινδική κλασική μουσική (ή μάργκα) είναι μονοφωνική και βασίζεται σε μια μελωδική γραμμή - ή ράγκα - που οργανώνεται ρυθμικά μέσω των τάλα. Η ινδουιστική μουσική επηρεάστηκε από περσικές πρακτικές εκτέλεσης των Αφγανών Mughal.

Η Κινέζικη κλασική μουσική - η παραδοσιακή τέχνη ή αλλιώς αυλική μουσική της Κίνας - έχει ιστορία με εύρος περίπου τριών χιλιάδων χρόνων. Περιλαμβάνει αυτούσια συστήματα μουσικής σημειογραφίας, μουσικές τονικότητες και τονικά ύψη, όργανα, μουσικά είδη και στυλ. Η κινέζικη μουσική είναι πεντατονική-διατονική και έχει κλίμακες με δώδεκα φθόγγους, όπως οι αντίστοιχες του δυτικοευρωπαϊκού συστήματος.

Μεσαίωνας[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Κύριο λήμμα: Μεσαιωνική μουσική

Μία παρτιτούρα του Μπαχ

Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα (500 – 1400), το μοναδικό ευρωπαϊκό ρεπερτόριο που διασώζεται και χρονολογείται πριν τις αρχές του 8ου αιώνα είναι το μονοφωνικό λειτουργικό τραγούδι της Ρωμαϊκής Καθολικής Εκκλησίας, της οποίας η κύρια παράδοση ονομάζεται Γρηγοριανό Μέλος. Παράλληλα με τις εκκλησιαστικές και ιερές παραδόσεις, υπήρχε μια ζωντανή παράδοση λαϊκών τραγουδιών με μη-θρησκευτικού χαρακτήρα (αγγλ., secular song).

Κατά την Αναγεννησιακή περίοδο (1400 - 1600), ένα μεγάλο μέρος της διασωθείσας μουσικής της Ευρώπης του 14ου αιώνα είναι λαϊκά τραγούδια. Από τα μέσα του 15ου αιώνα, η πολυφωνία χρησιμοποιούταν από συνθέτες και τραγουδιστές σε θρησκευτικές συνθέσεις. Διακεκριμένοι συνθέτες της περιόδου θεωρούνται οι Παλεστρίνα, Τόμας Μόρλεϋ (Thomas Morley) και Ορλάντο ντι Λάσσο.

Τον ενδέκατο αιώνα, ο Βενεδικτίνος μοναχός Γκουίντο ντ' Αρέτσο,(Guido d'Arezzo,(995 - 1050) καθιέρωσε ένα σύστημα καταγραφής της μουσικής, βασιζόμενο σε οριζόντιες γραμμές και τετράγωνα σύμβολα τα οποία σημείωναν τη σχέση της εκάστοτε νότας με μια κεντρική. Το σύστημα αυτό θεωρείται ως ο πρόδρομος του πενταγράμμου που επικρατεί στη Δυτική μουσική σημειογραφία μέχρι σήμερα.

Κλασική μουσική[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Κύριο λήμμα: Κλασική μουσική

Στη δυτική Ευρώπη, η μουσική εξελίχθηκε από τη μονοφωνία ως την πολυφωνία και την ομοφωνία, από την εξάρτησή της στο ποιητικό - κυρίως θρησκευτικού αρχικά περιεχομένου - κείμενο, έως την ανεξαρτητοποίηση της από τη γλώσσα μέσω

της ενόργανης μουσικής, από τις πρώτες προσπάθειες για δημιουργία ενός ορθολογικού συστήματος σημειογραφίας από τον Βοήθιο κατά τον 5ο αιώνα, μέχρι την τονική μουσική και από εκεί στην ατονικότητα στις αρχές του 20ου αιώνα. Στον δυτικοευρωπαϊκό χώρο επινοήθηκε επίσης και τελειοποιήθηκε σειρά από συστήματα Μουσικής Σύνθεσης, όπως η Αντίστιξη ή Κοντραπούντο, η Φούγκα, η Αρμονία, ο Δωδεκαφθογγισμός ή Σειραϊσμός.

Παραγωγή[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Μουσικά όργανα[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Τα μουσικά όργανα είναι μηχανικές κατασκευές που αποσκοπούν πρωτίστως στη δημιουργία ήχων. Τα μουσικά όργανα κατηγοριοποιούνται με διάφορους τρόπους, όπως ανάλογα με τη μέθοδο παραγωγής ήχου (χορδόφωνα, μεμβρανόφωνα, αερόφωνα), είτε με τον τρόπο παιξίματος (κρουστά, πνευστά, νυκτά) είτε βάσει του υλικού κατασκευής (ξύλινα, χάλκινα κλπ). Υπάρχουν πολλές μέθοδοι κατηγοριοποίησης, με πιο διαδεδομένη αυτή των Χόρνμποστελ και Σακς (en:Hornbostel-Sachs) [4]. Κριτήρια της κατηγοριοποίησης των οργάνων με αυτή την μέθοδο, είναι, πρωτίστως, ο τρόπος παραγωγής του ήχου και, δευτερευόντως, ο τρόπος παιξίματος και η κατασκευή του οργάνου.

Οι πέντε βασικές κατηγορίες οργάνων κατά Χόρνμποστελ και Σακς, είναι οι εξής:

Ιδιόφωνα[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Στα ιδιόφωνα (αυτόφωνα) (ομάδα κρουστών) ο ήχος παράγεται μέσω της δόνησης του ίδιου του σώματός τους λ.χ. μεταλλόφωνο

Μεμβρανόφωνα[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Τα μεμβρανόφωνα (ομάδα κρουστών) φέρουν στρογγυλές μεμβράνες προς κρούση λ.χ. τύμπανο

Χορδόφωνα[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Στα χορδόφωνα ο ήχος δημιουργείται θέτοντας τεντωμένες χορδές σε ταλάντωση, λ.χ. βιολοντσέλο Χωρίζονται σε τέσσερις επιμέρους κατηγορίες, βάση του τρόπου παιξίματός τους:

Με τσίμπημα (νύξη)

Με χτύπημα με ραβδάκια ή σφυράκια

Με τρίψιμο με δοξάρι ή τροχό

Με συνήχηση ελεύθερων χορδών

Αερόφωνα[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Στα αερόφωνα ο ήχος δημιουργείται από αέρα που ταξιδεύει μέσα σε όργανο με σωληνοειδές σχήμα, π.χ. κλαρινέτο.

Ηλεκτρόφωνα[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Τα ηλεκτρόφωνα παράγουν ήχο μέσω ηλεκτρονικού κυκλώματος λ.χ. συνθετητές.

Ο κλάδος της μουσικής επιστήμης που ασχολείται με τη μελέτη των μουσικών οργάνων ονομάζεται οργανολογία.

Υπολογιστική μουσική και ήχος

Ιστορία[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Οι αρχές των υπολογιστών στη μουσική και τον ήχο ως επιστημονικό πεδίο βρίσκονται γύρω στο 1950, όταν μερικοί πειραματικοί συνθέτες, μαζί με επιστήμονες και μηχανικούς, ανεξάρτητα και σε διάφορα μέρη του κόσμου, ξεκίνησαν την εξερεύνηση των μουσικών εφαρμογών με ψηφιακές τεχνολογίες. Από τότε, ως επιστημονικό πεδίο [1] έχει μια πλούσια ιστορία. Η επιστημονική κοινότητα καθιέρωσε το 1974 τη Διεθνή Ένωση Μουσικής με Υπολογιστές (International Computer Music Association) και το Διεθνές Συνέδριο Μουσικής με Υπολογιστές (International Computer Music Conference). Το 1977 καθιερώθηκε το Επιστημονικό Περιοδικό Μουσικής με Υπολογιστές (Computer Music Journal). Το Κέντρο Υπολογιστικής Έρευνας στη Μουσική και Ακουστική στο Πανεπιστήμιο

Stanford (The Center for Computer Research in Music and Acoustics (CCRMA)) -δημιουργήθηκε στις αρχές της δεκαετίας του 70 και στα τέλη το Institute for Research and Coordination Acoustic/Music (IRCAM) - Ινστιτούτο Έρευνας και Συντονισμού Ακουσικής/Μουσικής στο Παρίσι. Το 2004 ξεκίνησε το Συνέδριο Υπολογιστών στη Μουσική και τον Ήχο - Sound and Music Computing Conference, όπως και μία πρώτη πρωτοβουλία από την ευρωπαϊκή ένωση που οδήγησε στο SMC Roadmap [2].

Λόγω της αυξανόμενης εξειδίκευσης στην έρευνα, διάφορα ειδικά συνέδρια έχουν δημιουργηθεί μέσα στα πλαίσια του επιστημονικού πεδίου. Τα πλέον σχετικά είναι τα Διεθνές Συνέδριο για τα Ψηφιακά Ηχητικά Εφέ (International Conference on Digital Audio Effects) από το 1998, το Διεθνές Συνέδριο για την Ανάκτηση Μουσικής Πληροφορίας (International Conference on Music Information Retrieval - ISMIR) από το 2000 και το Διεθνές Συνέδριο για Νέες Διεπαφές Μουσικής Έκφρασης (International Conference on New Interfaces for Musical Expression - NIME) από το 2001.

Κατηγορίες[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Στις μέρες μας η έρευνα γύρω από τους υπολογιστές στη μουσική και τον ήχο χωρίζεται σε συγκεκριμένες κατηγορίες.

Επεξεργασία ηχητικών και μουσικών σημάτων: Τεχνικές επεξεργασίας σήματος για την ανάλυση, τροποποίηση και επανασύνθεση σημάτων μουσικής και ήχου.

Κατανόηση και μοντελοποίηση του ήχου και της μουσικής: Χρησιμοποιεί υπολογιστικές προσεγγίσεις όπως υπολογιστική μουσικολογία, τεχνικές ανάκτησης μουσικής πληροφορίας και τις πιο υπολογιστικές τεχνικές της κατανόησης της μουσικής.

Υπολογιστικά περιβάλλοντα για τη μουσική και τον ήχο: Επικεντρώνεται στη σχεδίαση και υλοποίηση υπολογιστικών

περιβάλλοντων σε σύνδεση με το πεδίο της αλληλεπίδρασης ανθρώπου-υπολογιστή.

Βοηθούμενη μουσική και ηχητική δημιουργία: Ανάπτυξη υπολογιστικών εργαλείων, όπως για παράδειγμα η Αλγοριθμική Σύνθεση.

Εφαρμογές[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Το ερευνητικό πεδίο της Υπολογιστική Μουσικής και Ήχου συνδέεται με πληθώρα εφαρμογών:

Ψηφιακά μουσικά όργανα: Μουσικά συστήματα παραγωγής και επεξεργασίας του ήχου. Προσομοίωση παραδοσιακών οργάνων, τροποποίηση του ήχου σε στούντιο ηχογράφησης ή ζωντανά και μουσικά περιβάλλοντα για όργανα τροποποιημένα ή όργανα που απαιτούν συνεργασία.

Μουσική παραγωγή: Τεχνολογίες και εργαλεία για τη σύνθεση μουσικής. Εφαρμογές σχετικές με τη μοντελοποίηση και παραγωγή της μουσικής και εργαλεία για την επεξεργασία ήχου.

Ανάκτηση μουσικής πληροφορίας: Τεχνολογίες ανάκτησης πληροφορίας (για δεδομένα ηχητικά και συμβολικά). Εφαρμογές από ταυτοποίηση ήχου μέχρι σημασιολογικούς συντελεστές υψηλότερου επιπέδου και όλα τα σχετικά εργαλεία για αναζήτηση και ανάκτηση.

Ψηφιακές μουσικές βιβλιοθήκες: Έμφαση στη διατήρηση και αρχειοθέτηση μουσικού και ηχητικού περιεχομένου και μετα-δεδομένων. Εφαρμογές από μεγάλες κατανεμημένες βιβλιοθήκες έως πλατφόρμες κινητής πρόσβασης.

Διαδραστικά πολυμεσικά συστήματα: Για καθημερινές εφαρμογές όπως και για καλλιτεχνικές ή εφαρμογές για διασκέδαση. Στοχεύουν στο να διευκολύνουν τη σχετική με τη μουσική αλληλεπίδραση ανθρώπου - υπολογιστή, μέσω διαφόρων στοιχείων της ανθρώπινης αντίληψης και δράσης (π.χ. ακουστικών, οπτικών, οσφρητικών, απτικών και όλων των ειδών οι σω-

ματικές κινήσεις) που μπορούν να καταγραφούν μέσω ακουστικών/οπτικών, βιοπαραμετρικών συσκευών (αγωγιμότητα δέρματος, θερμοκρασία) και συσκευών ανίχνευσης κίνησης.

Ακουστικά περιβάλλοντα: Όλες οι εφαρμογές όπου ο ήχος (όχι η ομιλία) χρησιμοποιείται στο επικοινωνιακό κανάλι μεταξύ χρήστη και υπολογιστή. Χρησιμοποιούνται σε εφαρμογές που χρειάζονται την παρακολούθηση κάποιου είδους πληροφορίας, όπου ο ακουστικός έλεγχος είναι πιο αποτελεσματικός από τον οπτικό.

Τροποποιημένη αντίληψη και δράση: Αναφέρεται σε εργαλεία που τροποποιούν ή αυξάνουν κατά κάποιο τρόπο τις φυσιολογικές ικανότητες δράσης και αντίληψης του ανθρώπου. Τα συστήματα παρέχουν στο χρήστη εικονική πληροφορία, συνδυάζοντας αληθινές εικόνες, ήχους και απτική πληροφορία με εικονική πληροφορία. Εφαρμογές μπορούν να βρεθούν στον ιατρικό χώρο, στην κατασκευή, τη διασκέδαση, τον τηλεχειρισμό ρομπότ.

Πως ο συνδυασμός της τεχνολογίας και της μουσικής επηρεάζει τον καταναλωτισμό;

Εισαγωγή στο θέμα

Η μουσική αλλά και η τεχνολογία παίζουν μεγάλο ρόλο στη ζωή του ανθρώπου. Η μουσική αλλά και η τεχνολογία βρίσκονται παντού γύρω μας όχι μόνο χωριστά αλλά και σε συνδυασμούς με τους οποίους ελκύεται ο άνθρωπος καλύτερα όχι μόνο ως ένα ψυχαγωγικό μέσο αλλά και ως τρόπο αύξηση της παραγόμενης ενός προϊόντος δηλαδή τη διαφήμισει. Μέσα από τη διαφήμισει στόχος του παραγωγού είναι να έλκυση τον άνθρωπο καταναλωτή. Γενικότερα η ικανότητα της μουσικής να επιδρά στις ψυχικές καταστάσεις των ακροατών είναι συνδεδεμένη με την προσομοίωση με τον ένα ή τον άλλο χαρακτήρα (...) οι μουσικοί τόνοι διαφέρουν ουσιαστικά ο ένας από τον άλλο, ώστε κατά την ακρόασή τους εμφανίζεται σε μας διαφόρων ειδών διάθεση, και δε συμπεριφερόμαστε καθόλου κατά τον ίδιο τρό-

πο σε κάθε έναν από αυτούς, έτσι, παραδείγματος χάρη, ακούγοντας τους μουσικούς τόνους του μιας μελωδίας ενταγμένης σε μια διαφημίσει με σκοπό την καλύτερη προβολή του προϊόντος γίνετε πιο συμπαθείς στον άνθρωπο καταναλωτή και τον ελκύει με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε να κόλληση στο ρυθμό αλλά και τους στοίχους της μουσικής έτσι ώστε το όνομα του προϊόντος να παίζει ασταμάτητα μέσα στο μυαλό του με αποτέλεσμα την τελική επαφή του ανθρώπου καταναλωτή με το προϊόν δηλαδή την αγορά του.

Ο συνδυασμός των δυο πλησιέστερων μέσων ψυχαγωγίας του ανθρώπου με σκοπό την προσέγγιση του. Τρόποι συνδυασμός των δυο μέσων.

Σε μια συνηθισμένη περίπτωση ο παραγωγός προσπαθεί να προσέλκυση μια μουσική αλλά όχι με ένα ουσιαστικό παρεχόμενο η μήνυμα μέσα από τους στίχους η μέσα από τη μουσική αλλά ψάχνει συνήθως για ένα τετράστιχο με σωστή ομοιοκαταληξία και με τη μέγιστη παρουσίαση του προϊόντος με τρόπο που στο κοινό να μην είναι κατανοητός αλλά και τη πιο κατάλληλη μελωδία σε αυτό το τετράστιχο με ρυθμό επαναλαμβανόμενο αλλά και όπως το εκφράζουν πιο πιασαρικό. Ύστερα μετά από την ηχογράφηση της μουσικής έρχεται η σειρά της επεξεργασίας ο παραγωγός μέσα από εξειδικευμένα εργαλεία (υπολογιστές, προγράμματα κ.α.) επεξεργάζεται τη μουσική με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε η παρουσίαση του προϊόντος του να είναι πιο αρεστή και μετά από την επεξεργασία του ήχου τοποθετεί τη μουσική στο διαφημιστικό τονίζει τα κομμάτια του τραγουδιού που αναφέρονται στο προϊόν και τα τοποθετεί στα κατάλληλα πλάνα.

Η παρουσίαση του προϊόντος μέσα από την επεξεργασία των μέσων τεχνολογίας

Πέρα από τη συμμετοχή της μουσικής στη παρουσίαση του προϊόντος η περσότερη δουλειά γίνεται μέσα από τα μέσα τεχνολογίας. Κάποια από αυτά είναι οι υπολογιστές κάποια ιδικά προγράμματα αλλά και ιδικά μηχανήματα επεξεργασίας μουσικής. Κατά το αρχικό μοντέλο της παρουσίαση τα πλάνα είναι συνηθισμένα και απλά σαν να έβαζες φωτογραφίες και τις έβλεπες όλες μέσα από κάποια σειρά. Την ώρα της επεξεργασίας ο παραγωγός επιλέγει με τη χρήση του υπολογιστή τα πιο σημαντικά κομμάτια του διαφημιστικού και τα τονίζει όσον αφορά το χρώμα και τα κάνει πιο εύκολα στην παρατήρηση αλλά και στην αποτύπωση του «μηνύματος» που θέλει να περάσει.

Πια επιρροή δέχεται ο άνθρωπος μέσα από την μουσική

Στους προσωπικούς παράγοντες, εκτός από τις δημογραφικές μεταβλητές όπως το φύλο, η ηλικία, το μορφωτικό επίπεδο και το επάγγελμα, περιλαμβάνονται και ένα πλήθος άλλων μεταβλητών, όπως η φυσική κατάσταση και διάφοροι γνωσιακοί παράγοντες. Στους τελευταίους περιλαμβάνονται οι προσδοκίες, η προσήλωση, η ευαισθησία, η δεκτικότητα, οι θετικές ή αρνητικές αναμνήσεις σε σχέση με τη μουσική, η εξοικείωση με το μουσικό κομμάτι ή το μουσικό είδος γενικότερα καθώς και οι τεχνικές γνώσεις σε σχέση με τη μουσική (Gabrielsson, 2001). Όπως αναφέρει η Πρίνου-Πολυχρονιάδου (1989)

Η επίδραση που ασκεί η μουσική στην ψυχολογία του ανθρώπου, είναι πιο έντονη όταν πρόκειται για άτομα με αδύνατη μουσική μόρφωση. Αντίθετα ένα άτομο με μουσική καλλιέργεια και πλατιά γνώση τη μουσικής και της τεχνικής της, έχει μια κριτική προδιάθεση απέναντι σε κάθε νέα ακρόαση που τον κάνει να αναπτύσσει αντιστάσεις και να μην αφήνεται εύκολα στη συγκινησιακή επίδραση της μουσικής.

Η εξοικείωση φαίνεται να έχει εξέχουσα θέση μεταξύ των παραγόντων καθώς επηρεάζει την προτίμηση και συνακόλουθα το μέγεθος της επίδρασης. Ο Hargreaves (1986) μελέτησε την

επίδραση της εξοικείωσης στην προτίμηση και πρότεινε ότι αυτή ακολουθεί το σχήμα κωδωνοειδούς καμπύλης.

Ο Hargreaves (1986) θεωρεί, όπως φαίνεται και από την καμπύλη, ότι η προτίμηση σε ένα εντελώς νέο ερέθισμα είναι αρχικά αρνητική. Καθώς το ερέθισμα γίνεται πιο οικείο, η προτίμηση γίνεται σταδιακά όλο και πιο θετική, φτάνοντας το αποκορύφωμα σε ένα βέλτιστο βαθμό εξοικείωσης και στη συνέχεια η αύξηση της εξοικείωσης συνεπάγεται τη μείωση της προτίμησης, η οποία καταλήγει αρνητική σε πολύ υψηλά επίπεδα εξοικείωσης.

Σύμφωνα με τον McClellan (1991), η συνεχής ακρόαση του ίδιου είδους μουσικής ή η ενεργός συμμετοχή στη δημιουργία και την εκτέλεσή της ενισχύει την επίδρασή της και μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα μια μόνιμη αλλαγή στο άτομο, επηρεάζοντας τη σχέση του με τον έξω κόσμο -τα γεγονότα, τους ανθρώπους και το φυσικό περιβάλλον. Μετά από μια παρατεταμένη χρονική περίοδο ενασχόλησης μπορεί τα χαρακτηριστικά της μουσικής να αρχίσουν να αντικατοπτρίζονται στις κινήσεις, την ομιλία και την αντίληψη που υπάρχει για το χρόνο, αντανακλώντας την εσωτερική επίδραση της μουσικής με την οποία ασχολείται. Εξίσου σημαντικό ρόλο στο μέγεθος της επίδρασης παίζει η συναισθηματική κατάσταση του ατόμου κατά την ακρόαση καθώς και διάφορα στοιχεία της προσωπικότητάς του, όπως η ιδιοσυγκρασία και η ωριμότητα (Gabrielsson 2001).

Ο Farnsworth (1969) υποστηρίζει ότι η επίδραση της μουσικής είναι μεγαλύτερη όταν αυτή έχει κάποιο νόημα για τον ακροατή. Δηλαδή, «μια δεδομένη σύνθεση μπορεί να προκαλέσει μια σειρά επιδράσεων σε ένα άτομο που ασχολείται με τη μουσική και τελείως διαφορετικές σε κάποιο άλλο που δεν έχει μουσική κλίση, ή ακόμα, η επίδρασή της μπορεί να διαφέρει από τη μια φορά στην άλλη, στο ίδιο άτομο. Δεν υπάρχει καμία σύνθεση που να εξασφαλίζει πως θα προκαλέσει ακριβώς ίδιες ή έστω παρόμοιες σωματικές μεταβολές στα μέλη ενός πληθυσμού» (Farnsworth, 1969:213).

Εκτός από τους προσωπικούς, καθοριστικοί είναι και οι φυσικοί παράγοντες. Για παράδειγμα, οι ακουστικές συνθήκες, η ζωντανή ή ηχογραφημένη μουσική, ο χώρος (εσωτερικός ή εξωτερικός) η θέση του ακροατή σε σχέση με τους εκτελεστές ή ανάμεσα σε άλλους ακροατές, η εποχή, οι καιρικές συνθήκες κ.α. Οι κοινωνικοί παράγοντες που επηρεάζουν την επίδραση της μουσικής (π.χ. μέγεθος και συμπεριφορά του κοινού), καθώς και οι ιδιαίτερες περιστάσεις θα πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη.

Όλοι αυτοί οι παράγοντες που αναφέρθηκαν παραπάνω, αλληλεπιδρούν μεταξύ τους και ακόμη και αν η σχετική συμβολή του καθενός διαφέρει, κανείς από αυτούς δεν μπορεί να αποκλειστεί. Ακόμη και σε περιπτώσεις που οι μουσικοί παράγοντες φαίνεται να έχουν την πιο καθοριστική επίδραση, υπάρχουν πάντα επιρροές τόσο από τους προσωπικούς παράγοντες όσο και από τις επικρατούσες εξωτερικές συνθήκες.

Πως η μουσική επηρεάζει τους εφήβους

Εισαγωγή

Οριοθέτηση

Ερευνήθηκαν οι μουσικές προτιμήσεις των νέων ηλικίας 14 - 16 ετών και η σχέση που έχουν με τη μουσική, δηλαδή οι ώρες που αφιερώνουν στην ακρόαση μουσικής, τους λόγους για τους οποίους την ακούν και το αν ασχολούνται οι ίδιοι με κάποιο μουσικό όργανο. Επιπλέον, ερευνήθηκε ο τρόπος ενημέρωσής τους και οι παράγοντες που τους επηρεάζουν στην επιλογή της μουσικής που ακούν.

Μεταβλητές

Εξαρτημένη μεταβλητή αποτελούν οι νέοι ηλικίας 14 – 16 ετών, ενώ ανεξάρτητη οι μουσικές προτιμήσεις και η σχέση που

έχουν με τη μουσική (δηλαδή ώρες και λόγοι ακρόασης, μουσικά όργανα, ενημέρωση, παράγοντες που τους επηρεάζουν).

Υπόθεση

Αναμένεται να υπάρχουν συγκεκριμένα είδη μουσικής που θα είναι περισσότερο αρεστά στους νέους, οι οποίοι ακολουθούν τις τάσεις των συνομηλίκων τους, καθώς και ότι ένα μεγάλο ποσοστό δεν θα ασχολείται με κάποιο μουσικό όργανο.

Επιπροσθέτως, αναμένεται ότι οι περισσότεροι θα αφιερώνουν πάνω από δυο ώρες ημερησίως στην ενασχόληση με τη μουσική και ότι τέλος, η πλειονότητα των νέων προμηθεύεται τα τραγούδια/cd ελεύθερα από το διαδίκτυο.

Η μουσική στον ελεύθερο χρόνο

Παρατηρήθηκε ότι όλοι οι ερωτηθέντες ακούνε μουσική στον ελεύθερό τους χρόνο, με διαφοροποιήσεις στο χρόνο που αφιερώνει ο καθένας για το σκοπό αυτό καθημερινά.

Ώρες ενασχόλησης με τη μουσική

Σύμφωνα με την έρευνα ένα μεγάλο μέρος των νέων (45,88%) της Α΄ Λυκείου ακούει μουσική στον ελεύθερό του χρόνο για περισσότερες από δυο ώρες τη μέρα. Λιγότεροι (31,76%), ακούν μια – δυο ώρες και ακόμα λιγότεροι (22,35%) κάτω από μια ώρα.

Υπάρχει μια ισορροπία σε αγόρια και κορίτσια που ακούν από μια έως δυο ώρες -31,43% και 32% αντίστοιχα- παρατηρείται μεγάλη διαφορά στα άτομα που ακούν 0-1 ώρες και περισσότερες από δυο, καθώς τα αγόρια υπερτερούν των κοριτσιών στην πρώτη περίπτωση με 34,29% έναντι 14% αντίστοιχα. Το αντίθετο συμβαίνει για όσους ακούν πάνω από δυο ώρες, αφού τα κορίτσια (54%) είναι περισσότερα από τα αγόρια (34,29%).

Τέλος, γενικά υπάρχει μια ισομερής κατανομή των αγοριών σε αντίθεση με τα κορίτσια.

Μουσικό Είδος προτίμησης

Μελετώντας την έρευνα μπορούμε να εντοπίσουμε τρία μουσικά είδη που κυριαρχούν στις προτιμήσεις των νέων: η ροκ (37,65%), η rap (34,12%) και η pop (31,76%). Έπειτα ακολουθούν τα λαϊκά (21,18%), η metal (10,59%), το έντεχνο (9,41%), και η R&B (8,24%). Ενώ ποσοστά κατώτερα του 5% σημειώνουν τα ακόλουθα: jazz, punk, latin, techno-trance, house και κλασική.

Το σχετικά μικρό μέγεθος του δείγματος δε μπορεί να μας βοηθήσει για την εξαγωγή έγκυρων συμπερασμάτων για τις λιγότερο γνωστές μουσικές φόρμες.

Σημαντικές διαφορές ανάμεσα στα δυο φύλλα εντοπίζονται, στην Pop, τη metal και τα λαϊκά. Τα κορίτσια προτιμούν περισσότερο από τα αγόρια την pop, 42% και 17,14% αντίστοιχα, όπως και τα λαϊκά, 26% έναντι 14,20% των αγοριών. Σε αντίθεση τα αγόρια υπερτερούν όσον αφορά τη metal με 20% έναντι 4% των κοριτσιών. Επιπροσθέτως, στα είδη μικρότερης προτίμησης (π.χ jazz, punk, latin, κλασική) τα κορίτσια δείχνουν μεγαλύτερη προτίμηση σε σχέση με τα μηδαμινά ποσοστά που παρουσιάζουν τα αγόρια.

Προτιμώμενη γλώσσα

Στην έρευνα δεν παρατηρείται ιδιαίτερη προτίμηση ανάμεσα σε ελληνικά και ξένα τραγούδια καθώς το 52,94% ακούει και τα δυο, ενώ το 28,24% επιλέγει τα ξένα και ένα 18,82% μόνο ελληνικά. Σημαντική διαφορά μεταξύ αγοριών και κοριτσιών δεν υφίσταται, αν και είναι περισσότερα τα κορίτσια που ακούν και ελληνικά και ξένα (58%) σε σχέση με τα αγόρια (45,71%), τα οποία προτιμούν σε μεγαλύτερο ποσοστό τα ελληνικά, 25,71% έναντι 14% των κοριτσιών.

Ομοιογένεια υπάρχει στην επιλογή ξένων τραγουδιών, 28% για τα κορίτσια και 28,57% για τα αγόρια.

Τρόπος επιλογής τραγουδιών

Στην έρευνα παρατηρείται ότι για να επιλέξουν τα κομμάτια που ακούνε οι νέοι βασίζονται και στα λόγια και στη μουσική (58.82%) ή πότε το ένα και πότε το άλλο (31,76%). Ελάχιστοι είναι εκείνοι που βασίζονται μόνο σε ένα από αυτά για να επιλέξουν τα τραγούδια που ακούνε: μουσική (7,06%), λόγια (2,35%). Επίσης παρατηρείται διαφοροποίηση στα κριτήρια αγοριών – κοριτσιών

Το 65,71% των αγοριών έχουν ως κριτήριο και τα λόγια και τη μουσική έναντι του 54% των κοριτσιών.

Λόγοι ενασχόλησης με τη μουσική

Ο κυριότερος λόγος ενασχόλησης των νέων με τη μουσική αποδεικνύεται ότι είναι η χαλάρωση/ξεκούραση καθώς εμφανίζει ένα ποσοστό 60% στις απαντήσεις που δόθηκαν (διάγραμμα 6.1). Δεύτερη στη σειρά έρχεται η ψυχαγωγία με 44,71% και τρίτη η αγαπημένη ασχολία/χόμπι, 31,76%, ενώ ελάχιστοι είναι εκείνοι που δεν έχουν κάποιο συγκεκριμένο λόγο για να ακούσουν μουσική (7,06%). Σύμφωνα με την έρευνα υπάρχει ομοιογένεια στους λόγους για τους οποίους τα αγόρια και τα κορίτσια ακούν μουσική, με μόνη διαφοροποίηση το γεγονός ότι η ενασχόληση με τη μουσική αποτελεί αγαπημένη ασχολία για τα κορίτσια (38%) ενώ όχι τόσο για τα αγόρια (22,86%).

Επιρροή στον τομέα των προτιμήσεων

Η έρευνα δείχνει ότι οι περισσότεροι νέοι (56,47%) δεν επηρεάζονται από κάποιον παράγοντα. Ένα ποσοστό 35,29% επηρεάζεται από το φιλικό του περιβάλλον και ακόμα λιγότεροι (16,47%) από την οικογένεια. Παρατηρείται ότι δεν υπάρχουν σημαντικές διαφορές στις επιρροές που δέχονται τα δυο φύλα.

Κατάλογος συμπερασμάτων :

Είναι εμφανές ότι ένα μεγάλο μέρος των νέων (45,88%) ασχολείται για παραπάνω από δυο ώρες με τη μουσική, επομένως αποτελεί ένα σημαντικό μέρος της καθημερινότητάς τους. Πιθανόν αυτό συμβαίνει επειδή το 60% ακούει μουσική για να χαλαρώσει και το 44,71% για να διασκεδάσει, κάτι που χρειάζονται οι νέοι λόγω του βεβαρημένου προγράμματός τους. Παρατηρείται ότι τα κορίτσια που αφιερώνουν πολλές ώρες είναι περισσότερα από τα αγόρια, 54% έναντι 34,29%. Τα κυριότερα μουσικά ρεύματα που επικρατούν είναι η ροκ (37,65%), η ραπ (34,12%) και η ποπ (31,76%), η ροκ αποτελεί ένα είδος που βοηθά στην εκτόνωση, η ραπ είναι δημοφιλής για τη ρυθμικότητα της και τους στίχους, συχνά εμπνευσμένοι από την καθημερινή ζωή και η ποπ χάρη στη μελωδικότητά της. Το ποσοστό κοριτσιών που ακούει ποπ (42%) και λαϊκά (26%) είναι μεγαλύτερο από των αγοριών ενώ τα αγόρια επικρατούν στη metal (20%) και rap (37,4%), ίσως επειδή θεωρούνται πιο "σκληρά" είδη μουσικής. Σχετικά με τη γλώσσα προτίμησης τα αγόρια που ακούν κυρίως ελληνικά είναι το 25,71% έναντι του 14% των κοριτσιών. Τα κορίτσια προτιμούν το ραδιόφωνο για την ενημέρωσή τους σχετικά με τη μουσική - 62% έναντι 42,86% των αγοριών, ενώ τα αγόρια επιλέγουν το διαδίκτυο σε αντίθεση με τα κορίτσια, 71,43% και 34%, αντίστοιχα. Το ποσοστό των κοριτσιών που προτιμούν να αγοράζουν τα cd που θέλουν (14%) είναι μεγαλύτερο από αυτό των αγοριών (2,86%), ενώ ελεύθερα από το διαδίκτυο κατεβάζει το 94% των αγοριών σε αντίθεση με το 82% των κοριτσιών. Το 17,14% των αγοριών παίζει κιθάρα σε αντίθεση με το 4% των κοριτσιών.

Συνεπώς η αρχική υπόθεση επαληθεύτηκε με μόνη εξαίρεση το γεγονός ότι δεν είναι πολλοί εκείνοι που επηρεάζονται από το φιλικό τους περιβάλλον.

Η μουσική και η ψυχολογία των νέων

Η μουσική μπορεί να θεωρηθεί και ως ένας τρόπος άσκησης ή ψυχικής εκτόνωσης για πολλούς νέους (και όχι μόνο), αφού εκφράζει το ψυχικό μας συναίσθημα σύμφωνα με έρευνες ψυχολόγων. Δεν είναι λίγες οι φορές που η μουσική μας προσφέρει χαλάρωση και μας δίνει τη δυνατότητα να αποδράσουμε νοητά από την καθημερινότητα και να αφήσουμε το μυαλό μας να ονειρεύεται μέσα από την μουσική έτσι ώστε να ανεβάσουμε την διάθεση μας και να αφευούμε στους ρυθμούς της. Η χαλάρωση που επιτυγχάνεται με τη μουσική μας προκαλεί διάφορα συναισθήματα, τις περισσότερες φορές ευφορίας, που ευνοεί όμως και μια καινούργια διαθεσιμότητα και μεγαλύτερη δεκτικότητα σε εξωτερικούς ερεθισμούς. Σε αυτό ακριβώς το στάδιο η μουσική παύει να είναι απλώς ένα στοιχείο χαλάρωσης και παίζει θεραπευτικό ρόλο.

Οποιοδήποτε είδος μουσικής κι αν ακούμε, φαίνεται πως παίζει πρωταρχικό ρόλο στη ζωή μας, και μάλιστα συσχετίζεται με την έκφραση των πιο θετικών μας συναισθημάτων.

Μουσική και τρόπος ζωής! Επηρεάζει άραγε η μουσική που ακούμε τον τρόπο ζωής μας;

Η μουσική που ακούμε επηρεάζει τον τρόπο ζωής μας. Αλλά ισχύει και το αντίστροφο. Γενικά το ένα επηρεάζει το άλλο, ανάλογα με την στιγμή. Ο λόγος για τον οποίο καθορίζει κάποιος τον τρόπο ζωής του ανάλογα με την μουσική που ακούει, άλλοι λένε πως είναι η έλλειψη προσωπικότητας και άλλοι η επιρροή που δεχόμαστε από το περιβάλλον μας. Και η μουσική αποτελεί μια ισχυρή επιρροή! Οποσδήποτε καθορίζει σε ένα βαθμό τον τρόπο που βλέπουμε τα πράγματα.. όχι όμως και να φτάσουμε σε σημείο να περιστρέφεται όλη η ζωή μας γύρω από αυτή και να επηρεάζει τις επιλογές μας! Η μουσική που προτιμούμε μπορεί να δείξει στοιχεία του χαρακτήρα μας αλλά και αντίθετα, να επηρεάσει το χαρακτήρα μας, την εμφάνισή μας, την κουλτούρα μας. Πολλοί πιστεύουν πως με ότι ασχολούμαστε, είτε αυτό είναι η μουσική, είτε το διάβασμα είτε κάποιος

άλλος ψυχαγωγικός τρόπος, αναπόφευκτα επηρεάζει και τον τρόπο ζωής μας και διαμορφώνει τη προσωπικότητα μας.

Κι αν τελικά διαμορφώνει ένα τρόπο ζωής, θα μπορούσε να υπάρξει η μουσική που να διαμορφώνει τους ανθρώπους;

Αν υπήρχε “ιδανική” μουσική που να έφτιαχνε τους “ιδανικούς” ανθρώπους η ζωή και οι άνθρωποι θα ήταν ίδιοι και μονότονοι! ”Ιδανική” μουσική είναι κάτι το σχετικό, και δεν μπορεί να δημιουργήσει τον ”ιδανικό” άνθρωπο, γιατί απλούστατα δεν υπάρχει ιδανικό μοντέλο ανθρώπου. Ο καθένας έχει την προσωπικότητά του. Ο άνθρωπος βασίζεται στις ικανότητές του και δεν πρέπει να μπαίνει σε μάζες. Πρέπει να κρατάει τον χαρακτήρα του και να προσφέρει ό, τι μπορεί στο σύνολο. Όπως ακριβώς και η μουσική. Γι’ αυτό φορέστε τα ακουστικά σας.. όπως ο φίλος από εδώ! Ο ρόλος της μουσικής στην ζωή μας! Όπως είχε γράψει και ο Πολύβιος “Όφελος πᾶσι μὲν ἀνθρώποις ἀσκεῖν μουσικήν” (μτφ. είναι ωφέλιμο για τους ανθρώπους να ασκούνται στη μουσική). Η μουσική είναι πολιτισμός! Σε πιο προσωπικό επίπεδο, οξυγονώνει το μυαλό, είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος να μάθεις να σκέφτεσαι και η συντροφιά που ποτέ δε θα χάσεις!

Η μουσική, οι έφηβοι και ο αποκρυφισμός

Από την αρχαιότητα¹ μέχρι σήμερα έχει διαπιστωθεί η ψυχική ανάγκη του ανθρώπου για ψυχαγωγία. Η μουσική, η ωραιότερη από τις τέχνες², είναι ένα άριστο μέσο ψυχαγωγίας, ειδικότερα των εφήβων και των νέων. Είναι συνυφασμένη με τη ζωή του ανθρώπου και αρμόζει περισσότερο στο πνεύμα και τη νοοτροπία του πολιτισμού του³.

Της μουσικής η ηλικία είναι όση και της ανθρωπότητας. Λόγος και μουσική, τέχνη και ρυθμός, ομορφιά και αρμονία, είναι της ζωής πανάρχαιοι πιστοί συνοδοιπόροι⁴, γράφει εκπαιδευτικός και μουσικός.

Η ψυχολογική δύναμη των ήχων και της μουσικής είναι τεράστια. Οι ήχοι επιδρούν άμεσα στον υποθάλαμο του εγκεφάλου, ο οποίος στη συνέχεια επηρεάζει το νευρικό σύστημα, τους μυς και τους αδένες του ανθρωπίνου σώματος. Οι αδένες είναι αυτοί που ρυθμίζουν την κυκλοφορία του αίματος στον οργανισμό μας. Στην καλή κυκλοφορία του αίματος στηρίζεται το πολύτιμο αγαθό, η υγεία του ανθρώπου. Άρα η μουσική συμβάλλει θετικά ή αρνητικά στην ψυχοσωματική υγεία των ανθρώπων και στην ομαλή ανάπτυξη των εφήβων, που αρέσκονται να ψυχαγωγούνται με τα διάφορα είδη της.

Η μουσική είναι ένα δυναμικό μέσο επικοινωνίας. Επιδρά στην ανθρώπινη συμπεριφορά, στην ψυχική διάθεση και στην πνευματική εγρήγορση. Είναι η τονική αναλογία της συναισθηματικής ζωής⁵. Μπορεί να οδηγήσει σε ενθουσιασμό, σε συγκίνηση και σε ψυχική ανακούφιση. Έχει τη δύναμη να καταπραΰνει από το άγχος, να δημιουργεί μελαγχολική ψυχική διάθεση ή να διεγείρει και να υποδαυλίζει τα κατώτερα ένστικτα των ανθρώπων. Κάποια είδη μουσικής παίζουν θεραπευτικό ρόλο και γι' αυτό μελετάται η επίδραση των μεμονωμένων μουσικών στοιχείων στις ψυχοφυσιολογικές αντιδράσεις του ανθρώπου⁶.

Ενώ, λοιπόν, η μουσική θεωρείται θείο δώρο και φάρμακο της ψυχής, χρησιμοποιείται⁷ σε ευρεία κλίμακα από τα παραθρησκευτικά κινήματα σαν ψυχοναρκωτικό των εφήβων και της νεολαίας.

Με χαρακτηριστική ανησυχία γράφει επιστήμονας: «Ένας νέος που έχει συνεχώς κρεμασμένο στα αυτιά του τα νεότερα μίνι-ηλεκτρονικά ακουστικά, μπορεί μέχρι τα 18 του χρόνια να έχει ξεπεράσει τις 10.000 περίπου ώρες ακούγοντας μουσική, ενώ σε τόσες χιλιάδες ώρες υπολογίζεται πως είναι ο συνολικός χρόνος εκπαίδευσης του ανθρώπου, από την αρχή του νηπιαγωγείου μέχρι το τέλος του πανεπιστημίου»⁸.

Το πανίσχυρο μέσο της ψυχαγωγίας, τη μουσική, εκμεταλλεύονται ιδεολογικές παραφυάδες του αποκρυφισμού και μέσα από συγκεκριμένα είδη μουσικής διοχετεύουν τις ιδέες τους. « Μου άρεσε πολύ να ακούω μουσική 'χέβι μέταλ'. Τότε φτιαχνόμουν»⁹, ομολόγησε μέλος σατανικής ομάδας. Άλλος έφηβος δήλωσε¹⁰ ότι η πρώτη του επαφή με τη μαύρη μαγεία έγινε μέσω της μουσικής rock, της heavy metal.

Τα φαινόμενα αυτά προκαλούν την αντίδραση μεγάλων μουσικών της εποχής μας. Είναι «ένα φαινόμενο κοινωνικό, πολιτικό και φυσικά ιδεολογικό, μπροστά στο οποίο οι λαοί βρέθηκαν σχεδόν απροετοίμαστοι... με συνέπεια σήμερα το φαινόμενο ροκ να προχωρεί διαλυτικά παντού»¹¹, γράφει ο Μίκης Θεοδωράκης.

Τη μουσική rock φαίνεται να χρησιμοποιούν κατ' εξοχήν οι αιρέσεις και τα αποκρυφιστικά κινήματα, για να ελκύσουν έφηβους, αλλά και για ένα ακόμη λόγο. Διότι προκαλεί σφοδρούς ερεθισμούς, σωματικές διεγέρσεις¹² και εξάπτει το γενετήσιο ένστικτο με το τεχνικό σύστημα Βίπρασεξ, με τα φώτα, τους ήχους, το ρυθμό και τους στοίχους. Οι προβολείς, τα φωτεινά εφφέ, οι φωτεινοί σωλήνες Τίνολι, οι ακτίνες λείζερ και τα περιστρεφόμενα φωτιστικά δέσμης προκαλούν συχνά ιλίγγους, ναυτία και καλλιεργούν ψευδαισθήσεις. Ο διάσημος μουσικοθεραπευτής Adam Knieste¹³ αναφέρει πως η ένταση των ήχων της μουσικής rock προκαλεί ναρκισσισμό, εξάντληση, πανικό, υψηλή πίεση και παράξενη νάρκωση.

«Οι επαναληπτικοί και έντονοι ρυθμοί της rock δημιουργούν μια υπνωτικοί κατάσταση, μια πόλωση του νου επάνω στο ρυθμό και τότε η συνείδηση υποχωρεί και επιτρέπει την έκφραση του παραλόγου, με πλήρη ασυδοσία»¹⁴. Η επί πολλές ώρες ακρόαση μουσικής rock δημιουργεί ποικίλα προβλήματα¹⁵ στον ανθρώπινο οργανισμό, τα οποία καταγράφονται σε ιατρικές και ψυχιατρικές αναλύσεις, διότι επιδρά δυναμικά στην ψυχοσύνθεση των εφήβων.

Η μουσική rock...» μας μπάζει σε «άλλες λατρείες, σε άλλες 'θεότητες', σε άλλες προφητείες κα σε άλλους διωγμούς ...»¹⁶. Σε μουσικό περιοδικό θα διαβάσουμε: «ακούγοντας το 'I Wanna Be Somebody' γεμίζεις το κεφάλι σου με ενέργεια η νοιώθεις τάσεις αυτοκτονίας»¹⁷.

Μεταξύ των επιπτώσεων που προέρχονται από το συνεχές άκουσμα της μουσικής rock αναφέρονται και οι εξής: αλλαγή των συγκινησιακών αντιδράσεων, απώλεια του ελέγχου του ενσυνειδήτου, αξιοσημείωτη μείωση του ελέγχου διάνοησης και θέλησης, νευροφρενική υπερδιέγερση, σύγχυση μνήμης, υπνωτική και καταθλιπτική κατάσταση με τάση ανθρωποκτονίας η αυτοκτονίας.

Η διάδοση του αποκρυφισμού μεταξύ των εφήβων μέσω της μουσικής rock έγινε κατορθωτή και με την αμέριστη υποστήριξη διεθνών εταιριών. Αυτές ανέλαβαν να χρηματοδοτήσουν δίσκους μουσικής rock μεγάλων συγκροτημάτων. Τέτοιες εταιρίες είναι η "Illuminati", η "Wicca"¹⁸ και η "Witches Society"¹⁹. Σημαντική συμβολή έχει να παρουσιάσει ως διαφημιστής και χορηγός μουσικών συγκροτημάτων rock και το γνωστό αποκρυφιστικό κίνημα "New Age", για το οποίο κάναμε ήδη λόγο.

Έλληνας τραγουδιστής αποκαλύπτει κάτι συγκλονιστικό για τα ελληνικά μουσικά δεδομένα. «Σήμερα... οι εταιρίες (δίσκων) χρησιμοποιούν ακόμη και αστρολόγους.... Η εταιρία, που συνεργάστηκα, είχε μία ομάδα αστρολόγων που ασχολούνταν με τον κόσμο, το τι θέλει ο κόσμος, τότε θα γίνει 'σουξέ', αν είναι κατάλληλη εποχή, δηλαδή σατανικά πράγματα...»²⁰.

Η σχέση του αποκρυφισμού με τη μουσική rock αποδεικνύεται και από τους στίχους των τραγουδιών, τη διακόσμηση των εξωφύλλων των δίσκων και κυρίως από τις σχέσεις των μεγάλων star²¹ της μουσικής rock με το σατανισμό, τη μαγεία και την αστρολογία. Πολλοί απ' αυτούς επίσημα έχουν ενταχθεί σε αποκρυφιστικές ομάδες και 'εκκλησίες' του σατανά²².

Έλληνας τραγουδιστής²³ ακολουθώντας το παράδειγμα ξένων συναδέλφων του δεν διστάζει να απορρίψει έμμεσα τον Θεό και να αρνηθεί με πνεύμα εωσφορικό τη σωτηρία, που προσφέρει στον άνθρωπο η αγάπη του Θεού.

Ο Ulrich Rattista²⁴, φανατικός οπαδός της hard rock (σκληρή ροκ)- υπάρχει και soft rock (μαλακή ροκ) - σε ανάλυση της παράστασης του εξωφύλλου ενός δίσκου αποκάλυψε πως μέσω του εξωφύλλου διαμορφώνεται και καλλιεργείται μια νέα συνείδηση μεταξύ των νέων. Την ψυχολογία της οδύνης και του τρόμου²⁵ καλλιεργεί και η μουσική rock επάνω στην οποία βασίζεται η διάδοση του αποκρυφισμού.

Πολλά από τα τραγούδια των συγκροτημάτων, που έχουν σχέση με το σατανισμό, συντελούν στη διάδοση της σατανολατρείας²⁶. Οι τραγουδιστές απερίφραστα δηλώνουν ότι αναγνωρίζουν την κυριαρχία του σατανά, εξυμνούν το έργο του και δηλώνουν πλήρη υποταγή σ' αυτόν. Ο 'αρχιερέας' του συγκροτήματος "Rollings Stones" Mick Jagger, διακηρύττει ότι είναι ο Εωσφόρος της rock και επιδιώκει να κατευθύνει τη θέληση και την σκέψη των ακροατών του.

Είναι χαρακτηριστικοί και οι τίτλοι των δίσκων τους: "Sympathy for the Devil" (=Συμπάθεια για τον Διάβολο), "Invocations to my Demon Brother" (= Επικλήσεις στον Αδερφό μου το Δαίμονα) και "Dancing with Mr. D." (= χορεύοντας με κύριο D., D =Διάβολος).

Σε άλλα τραγούδια τους οι "Rolling Stones" προτρέπουν με προκλητικότητα τους νέους στην αυτοκτονία²⁷. Είναι η εύκολη λύση που προτείνει ο αποκρυφισμός στα εφηβικά και νεανικά αδιέξοδα. Μερικοί τίτλοι τραγουδιών είναι ενδεικτικοί: 'Αντίο σκληρέ κόσμε', 'Μη φοβάσαι την αυτοκτονία', 'Η λύση της αυτοκτονίας', 'Κατάστρεψε τον εαυτό σου', και 'Πέθανε νέος, πέθανε όμορφος'.

Μεταξύ των μεγάλων ονομάτων²⁸ της σατανικής μουσικής rock συγκαταλέγονται και οι Aleister Crowley, Kenneth

Anger, Anton La Vey, Carlos Castenada, Alice Cooper, Ozzy Osbourne, Jim Morrison και Mick Jagger.

Το συγκρότημα 'Led Zeppelin' με το δίσκο του "Stairway to Heaven" (= Σκάλα προς τον Ουρανό) εκφράζει υποτέλεια στο σατανά και εχθρικό μίσος εναντίον του Χριστού.

Το αγγλικό συγκρότημα 'black Sabbath' (= Μαύρο Σάββατο), συνετέλεσε με τους σατανικούς στίχους των τραγουδιών του στη διάδοση του αποκρυφισμού στην Αγγλία και σ' ολόκληρο τον κόσμο. Ο αρχηγός του συγκροτήματος Ozzy Osbourne προτρέπει το ακροατήριό του να είναι κάτω από την κυριαρχία του σατανά. Αλλού πάλι αναφέρεται²⁹ ότι δύο νέοι από την Νεβάδα άκουγαν επί ώρες μουσική heavy metal rock από τον τραγουδιστή O. Osbourne. Ο νους τους σκοτίστηκε και αποφάσισαν να αυτοκτονήσουν, διότι το υποσυνείδητο μήνυμα³⁰ των τραγουδιών τους ωθούσε στην αυτοκτονία. Τελικά ο ένας εκ των δύο αυτοκτόνησε.

Να αναφέρουμε ελάχιστα ονόματα γνωστών συγκροτημάτων σε παγκόσμιο επίπεδο, τα οποία κατευθύνουν έμμεσα τους εφήβους στον αποκρυφισμό. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται και ακόλουθα: W.A.S.P., Plasmatics, Montley Grue, Iron Maiden, Kiss, Poison, AhoC, Eagles, Megadeth, Lynch Mob, Blue Oyster, Who κ.ά. Όλα έχουν ως αρχή τους να χρησιμοποιούν σύμβολα του σατανισμού στις κινήσεις, στα ρούχα των τραγουδιστών και στους δίσκους. Στην «εικονοποιημένη» μουσική και στις βιντεοταινίες που κυκλοφορούν κυριαρχούν αποκρυφιστικές θεωρίες και πρακτικές.

«Οι μεγάλοι παραγωγοί μουσικής rock and roll είναι μέλη μιας σατανικής 'εκκλησίας' Όταν παράγουν ένα δίσκο η πρέπει να συνθέσουν καινούργια τραγούδια, ζητούν από τους 'αρχιερείς' η τις ιέρειες του σατανικού ναού τους να κάνουν χρήση μαγείας, ώστε το έργο τους να έχει μεγάλη επιτυχία». Αυτή την αποκάλυψη κάνει ο John Todd και προσθέτει κάτι, που αφορά τη μαγική τελετουργία των προς έκδοση δίσκων.

«Όταν οι τελετουργικοί κανόνες λάβουν χώρα και όταν οι δίσκοι έχουν υποστεί μάγια, ένας μεγάλος αριθμών δαιμόνων έχει επιφορτισθεί να εκτελέσει τις διαταγές των μάγων»³². Αυτές τις μαρτυρίες τις έχει καταγράψει ο εγκληματολόγος J.Regimbal, ο οποίος ερεύνησε για πολλά χρόνια το θέμα της μουσικής και κυκλοφόρησε στη Γενεύη στα γαλλικά μία μελέτη με τίτλο: «Παραβίαση της συνείδησης με μηνύματα υποσυνείδητα: Rock n' Roll».

Μέσα από τα προαναφερθέντα στοιχεία διαφαίνεται η σατανικότητα της μουσικής rock και η καταστροφική της επίδραση στους έφηβους. Οι βλάβες είναι μεγάλες και επηρεάζουν καίρια τη ζωή τους. Οι έφηβοι μπορούν να απαλλαγούν από τις οδυνηρές της επιπτώσεις, μόνο αν σύντομα αντιληφθούν τη βλάβη, που προκαλεί η μουσική ροκ, και θελήσουν να διακόψουν κάθε σχέση μαζί της.

Βιβλιογραφία

-Πηγές από το internet

Wikipedia.com

Dubstep.net

Music.net

Musicgenres.com

Livopedia.com